

نقش فناوری نانو در افزایش کارایی باتری های یون-لیتیم

نویسنده: محمد علی^۱

دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، عضو باشگاه پژوهشگران جوان

Vox580@yahoo.com

چکیده

اممیت استفاده از باتری های یون-لیتیم در تامین انرژی دستگاههای الکتریکی روبروز استفاده از این نوع باتری ها را متداول می نماید. در این مقاله ضمن بررسی مکانیسم این نوع باتری ها، دستاوردن فناوری نانو با استفاده از نانو فلاؤرهای فروسلیت (FeSe₂) با تشکیل نانو صفحاتی به ضخامت ۲۰ نانومتر و قطر ۱۰۰ نانومتر، لیتیم دار و بدون لیتیم بعنوان الکترود کاتد جایگزین این باتری که عمدتاً از اکسید فلزی کبالت می باشد مورد بررسی قرار گرفته و نتایج بدست آمده حاکی از آن است که زمان نگهداری ظرفیت از ۴۵٪ قبل از لیتیم دار شدن به ۶۳٪ بعد از لیتیم دار شدن افزایش یافته است که جایگزین مناسبی برای باتری های قابل شارژ یون-لیتیم است که در آن از اکسید فلزی کبالت بعنوان کاتد استفاده می شود.

واژه های کلیدی: نانو فلاؤر فروسلیت، باتری یون-لیتیم، لیتیم دار کردن، واکنش هیدروترمال ثانوی، الکتروشیمی

۱- مقدمه

برای حل مشکلات جهان امروزه، نظری گرمایش زمین و همچنین عواقب استفاده از سوختهای فسیلی، انرژی های نو پا به عرصه وجود گذاشده اند. در این میان باتری های الکتروشیمیابی یا سلولهای تولید الکتریسیته نقش بسزایی داشته و روز بروز با پیشرفت مکانیسم آنها، جایگزین دیگر منابع انرژی شده و وظیفه تولید انرژی پاک را ایفا می نمایند. از زمانی که عمل شارژ و دشارژ توسط انتقال یون با یک ساختار مولکولی شبه کریستالی در بین دوالکترود صورت پذیرفت تنها باتری های یون لیتیم بودند که با کارایی خود و تولید انرژی مفید در مقایسه با سایر باتری های موجود و به سبب شارژ و دشارژ آنها، سایر باتری های سربی و نیکل هیدروژنی روبه زوال گذاشتند.

سه قسمت عده تشکیل دهنده ساختار الکتروشیمیابی یک باتری یون-لیتیم، آند کاتد و الکتروولیت آن است. آند و کاتد مکانی برای مهاجرت لیتیم به شمار می آیند حرکت لیتیم به بیرون از آند یا کاتد، یک واکنش داخلی و همچنین یک واکنش خارجی را تشکیل می دهد. زمانی که سلول شیمیابی در حالت دشارژ قرار دارد لیتیم از آند خارج و به کاتد ملحق می شود و زمانی که سلول در حالت شارژ می باشد واکنشی بوقوع می پیوندد که در آن لیتیم از کاتد خارج و به آند ملحق می شود.

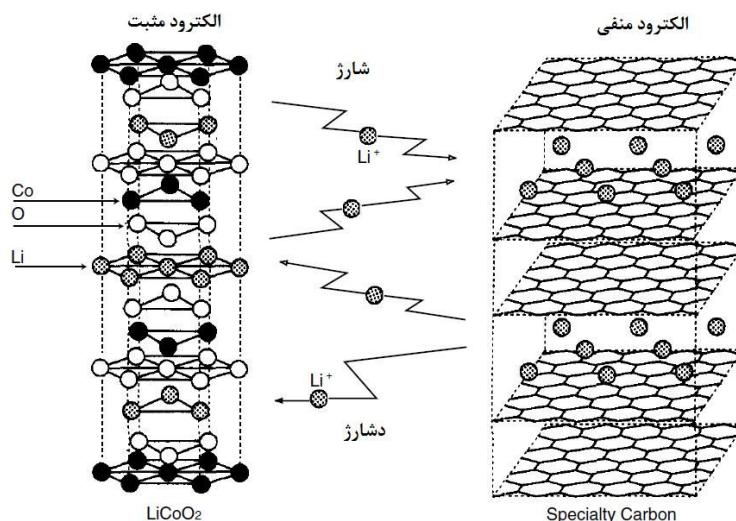

الکترود منفی (آند) در باتری های یون لیتیم از کربن تشکیل یافته و الکترود مثبت (کاتد) از اکسیدفلزی تشکیل شده است و الکترولیت آنها نیز یک نمک لیتیم در حلال آآلی است.[1]

با توجه به اینکه نیم واکنش کاتد به صورت:

و نیم واکنش آند بصورت:

تصویر ۱: ساختار یک باتری یون-لیتیم

لذا زمانی که یک جریان جاری از مدار خارجی عبور می نماید الکترولیت مایع یونهای لیتیم را بین آند و کاتد هدایت می کند. در ساختار کاتد باتری های تجاری یون-لیتیم، از فلز کبالت بصورت اکسید فلزی برای تولید ولتاژ ۳,۷ ولت و همچنین ظرفیت گروایمتری/g ۱۴۰ mAh/g استفاده می شود اما چون این فلز درجه سمیت بالایی دارد و با ظرفیت محدود به عنوان فلز گرانبهای نیز محسوب می شود.[2]

با عنایت به این مطلب دانشمندان سعی در جایگزینی مواد دیگر در ساختار کاتد باتری یون-لیتیم دارند که در تحقیقات اخیر از نانو فلاورهای فروسیلت برای ساختار کاتدی استفاده شده که نتایج حاکی از آن است که، نانو فلاورهای FeSe₂ که بصورت متحدد الشکل، نانو صفحه هایی با ضخامت ۲۰ نانومتر و قطر ۱۰۰ نانومتر را تشکیل می دهند و ظرفیت قابل ملاحظه دشارژ باتری را به حدود ۴۳۱ mAh/g افزایش می دهند.

۲- بحث

توجه قابل ذکری که به ترکیبات نانوساختار با مورفولوژی گوناگون معطوف می شود ناشی از اندازه، شکل، خواص الکتریکی، اپتیکی، فتوالکتریک و فتوکاتالیتیکی می باشد.

نانو ساختارهای ZnSe (ورتر) با فعالیت فتوکاتالیتیکی بالای آن که با مورفولوژی شبیه گل (Flower) سنتز می شود برای واکنشهای فتوکاتالیتیک با اهمیت است.[3] ضمنا در توسعه دستگاههای ذخیره سازی انرژی نظیر مواد تشکیل دهنده الکترودهای نانو ساختار در زمینه ساخت باتری های یون-لیتیم مورد استفاده است. مزایای قابل توجه آنها نظیر مسیر کوتاه انتقال برای الکترونها و یونهای Li⁺ و افزایش سطح تماس ما بین الکترود و الکترولیت، انعطاف پذیری بیشتر و سختی برای تطبیق با کشش توسط جذب و دفع Li⁺، تحقیق پیرامون مواد تشکیل دهنده کاتدهای باتری یون-لیتیم را ضرورت بخشیده تا

تلاش برای یافتن یک آلترناتیو(جایگزین) برای اکسیدفلزی با پایه کجالت که در باتری های تجاری مورد استفاده قرار می گیرد را محقق نماید.

همچنین رقابت برای غلبه برپیامد مربوط به کاهش ظرفیت و کاهش پایداری که شامل ساختار و حجم بزرگ است و در حین جذب و دفع Li^+ تعویض می شود که کاهش الکترون و رسانایی یون این امر را تشدید می کند.

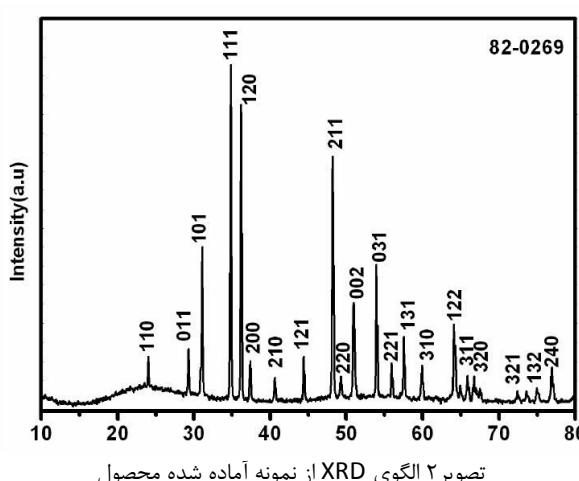
اخیرا فروسلیت (FeSe_2) به عنوان نیمه رسانای VIII-VI با شکاف پیوند 1eV بطور مستقیم مورد بررسی قرار گرفته است[4] و عنوان سیستم مدل برای یافتن مراحل و کاربرد شیمیایی در الکترونیک، اپتیک و اپتوالکترونیک و برای دستگاههای اسپینترونیک [5,6] استفاده شده است.

امروزه تلاش برای ساخت و آماده کردن نانوکریستالهای آهنی دی سلنید ها که توسط روش فلز محلول ساخته می شود آغاز شده و برای مثال $M=\text{Ni},\text{Co},\text{Fe}$ $M\text{Se}_2$ Solvothermal () که بوسیله واکنش یا توسط مسیر هیدروترمال انجام می شود.[7] علاوه بر آن ترکیبات برپایه آهن برای الکترود و باتری های یون لیتیم بسیار سودمند هستند زیرا آهن فراوان و ارزان بوده و دوستار محیط زیست است[8,9]

با این وجود گزارش های کمی پیرامون سنتز FeSe_2 و همچنین رفتار جذب و دفع یون Li^+ و خواص الکتروشیمیایی برای این نانو ماده جدید که با محدودیت کاربرد فراوان در زمینه انرژی وجود دارد.

در تحقیقات اخیر تدارک هیدروترمال و لیتیم دار شدن هیدروترمال ثانوی برای نانو فلاورهای FeSe_2 نشان می دهد نانوفلاورهای FeSe_2 یک جایگزین جالب برای ساختار باتری های $\text{Li}-\text{ion}$ همراه با افزایش قابل توجه ظرفیت مخصوص و ویژگی چرخه ای آن و پتانسیل قابل توجه در یک نقطه محیطی است.

همانطور که تصویر ۲ نشان می دهد الگوی XRD نانو فلاورهای FeSe_2 همه پراش پیکها در این تصویر به آسانی نشان می دهد که بر پایه ساختار سلول اورتورومبیک با پارامتر کریستالوگراف $a=4.8002\text{\AA}$, $b=5.7823\text{\AA}$, $c=3.5834\text{\AA}$ مشابه حجم FeSe_2 است و در الگوی XRD در دیگر فازهای کریستال پیکی وجود ندارد که نشان دهد که فاز خالص FeSe_2 بدست آمده است.

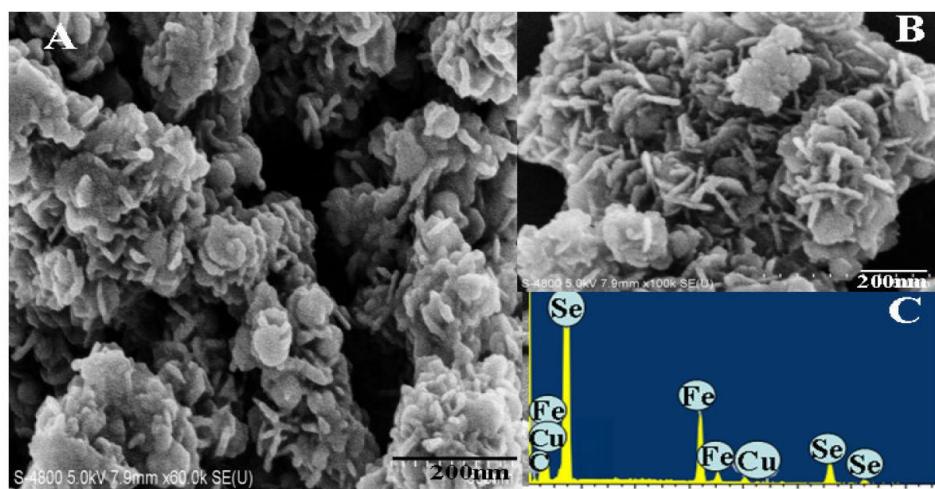

تصویر ۲ الگوی XRD از نمونه آماده شده محصول

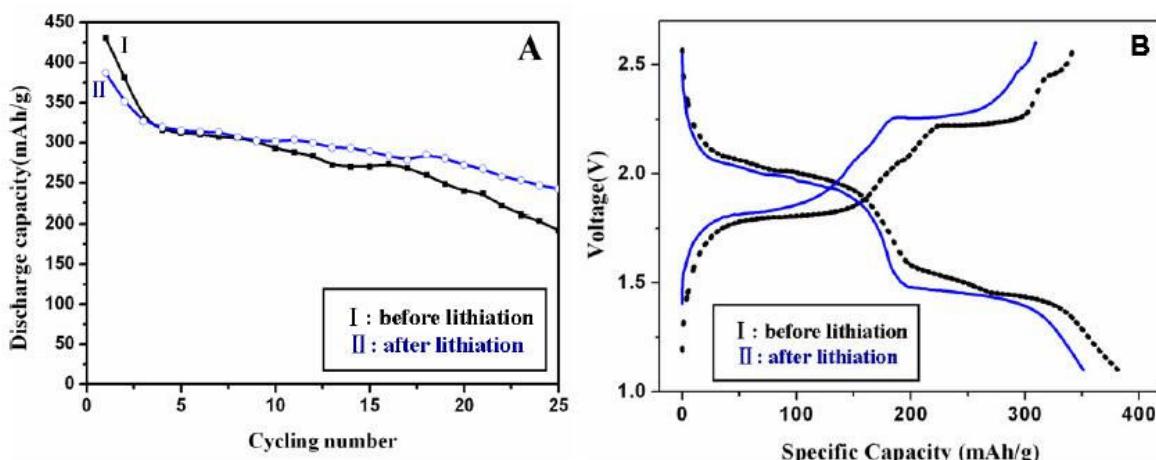
تصویر ۳ نمایش تصویر گرفته شده توسط FE-SEM و اسپکتروم EDS از نانو فلاورهای $FeSe_2$ با رویکرد یک مرحله ای محلول تصویر FE-SEM از نانو فلاورها در نواحی مختلف است که بزرگنمایی آشکار نانو فلاورهای $FeSe_2$ که بصورت متعدد الشکل نانو صفحه ای با ضخامت ۲۰ نانومتر قطر ۱۰۰ نانومتر نمایش میدهد.

تصویر EDS نشان می دهد حضور عناصر C, Fe, Se و پیکهای Cu که در شبکه نمونه ناشی شده است.

تصویر ۴ نیز منحنی ظرفیت دشارژ در مقابل تعداد سیکل، برای نانو فلاورهای $FeSe_2$ قبل و بعد از لیتیم دار شدن در یک چگالی جریان در 40 mA/g در دمای 25°C درجه سانتی گراد برای نانو فلاورهای بدون لیتیم $FeSe_2$ که ظرفیت دشارژ اول و دوم آن بترتیب 431 mAh/g و 382 mAh/g است به همراه یک ظرفیت برگشت ناپذیر در نتیجه واکنش لیتیم با الکتروولیت برای تشکیل لایه فیلم پوشاننده در سطح الکترود است که ناشی از اثر سطحی نانو ساختار $FeSe_2$ و اینترفاز الکتروولیت جامد می باشد (SEI) که بر روی سطح الکترود $FeSe_2$ تشکیل می شود.^[10,11]

تصویر ۳: تصویر FE-SEM (A,B) و اسپکتروم EDS (C) از نانو فلاورهای $FeSe_2$

تصویر ۴(A): ظرفیت دشارژ قبل و بعد از لیتیم دار شدن نانوفلاورهای $FeSe_2$ و (B) منحنی ظرفیت پتانسیل برای دو میان چرخه شارژ-دشارژ در نانوفلاور در قبل و بعد از لیتیم دار شدن

با لیتیم دار کردن نانوفلاور FeSe_2 یک ظرفیت تغییر ناپذیر کوچک در حدود 36 mAh/g در چرخه اول مشاهده شد. بعد از ۲۵ چرخه ظرفیت دشارژ در نانوفلاور FeSe_2 بدون لیتیم به 192 mAh/g تقلیل یافت که متناظر ظرفیت نگهداری (ابقا) ۴۵٪ است.

با این وجود برای نانوفلاور FeSe_2 لیتیم دار ظرفیت دشارژ به 242 mAh/g کاهش یافت که بعد از ۲۵ چرخه که متناظر با ظرفیت نگهداری ۶۳٪ است و نشان از افزایش عملکرد چرخه ای در نانوفلاورهای لیتیم دار می‌دهد.

تصویر A و B ولتاموگرام های بدون لیتیم و لیتیم دار نانو فلاورهای FeSe_2 را نشان می‌دهد و بترتیب چرخه اول دوم پنجم و دهم رسم شده است. دو دسته از پیکهای جریان (کاتیونی و آنیونی) پیرامون پتانسیل ($20, 1, 56$) و ($2, 50, 1, 22$) ولت در چرخه اول منحنی در نانو فلاورهای FeSe_2 بدون لیتیم (تصویر A) و مجموعه اول پیکهایی که پتانسیل ($2, 0, 9, 1, 69$) در چرخه بعدی را دارند که تغییر جهت داده اند ظاهر شده است.

تعداد لایه اکسیدی در سطح نانو فلاورهای FeSe_2 وجود دارد که می‌تواند جریان پیکهای مختلفی را در طول چرخه اول و چرخه های بعدی تحریک نماید.

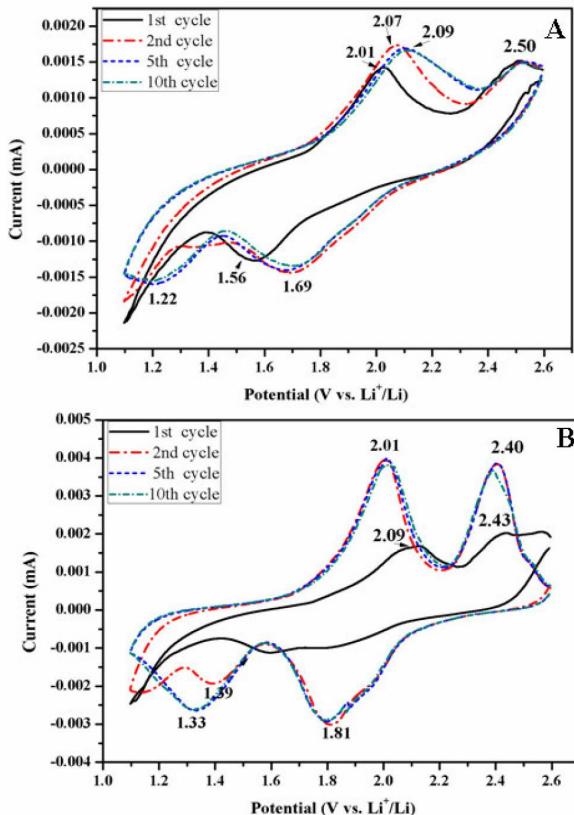
این دو مجموعه از پیکها می‌تواند به جذب و دفع یونهای Li^+ اختصاص یابند و ما بین نانو فلاورهای FeSe_2 اوتورومبیک بترتیب برای جذب و دفع Li^+ بصورت زیر شرح داده شده:

همانطور که در تصویر 5B نشان داده شده دو دسته جریانهای پیک (آنیونی و کاتیونی) پیرامون پتانسیل $2, 0, 1, 81$ و $2, 40, 1, 33$ در منحنی جریان پنجم و دهم نانو فلاورهای FeSe_2 لیتیم دار پدیدار شده است.

واضح است که پیکهای آنیونی نانو فلاورهای FeSe_2 لیتیم دار که در $2, 1$ و $2, 4$ ولت تعیین شده اند نسبت به نانو فلاورهای FeSe_2 بدون لیتیم بسیار شدید هستند که این موضوع بر دفع زیاد یونهای Li^+ از شبکه FeSe_2 لیتیم دار اشاره دارد.

همه این نتایج نوید جایگزینی نانو فلاورهای $FeSe_2$ بعنوان ماده جدید کاتونهای باتری یون-لیتیم را می دهد.

تصویر ۵: ولتاژogram های چرخه ای (A) قبل از لیتیم دار شدن (B) پس از لیتیم دار شدن و در چرخه های اول، دوم، پنجم و دهم

۳- نتیجه گیری

نانو فلاورهای $FeSe_2$ نانو صفحاتی یکنواخت با ضخامت ۲۰ نانومتر و قطر ۱۰۰ نانومتر را تشکیل می دهند که توسط روش هیدروترمال با موفقیت سنتز شده است.

نانو فلاورهای $FeSe_2$ توسط لیتیم و بروش هیدروترمال ثانوی اصلاح شده است که تست این باتری ظرفیت برگشت پذیر $FeSe_2$ در اولین دوره شارژ $431 mAh/g$ را نشان داده و سرعت نگهداری ظرفیت پس از ۲۵ چرخه 45% است در حالی که ظرفیت دشارژ نانو فلاورهای $FeSe_2$ $242 mAh/g$ دارد از ۲۵ چرخه سرعت نگهداری ظرفیت 62.6% را دارد

ولتاژogram های چرخه ای از نانوفلاورهای $FeSe_2$ طبیعی و لیتیم دار نشان می دهد که نانوفلاورهای $FeSe_2$ لیتیم دار ظرفیت چرخه ای خوبی داشته و برای استفاده بعنوان ماده الکترود در باتری های قابل شارژ یون-لیتیم با کارایی بالا، مناسب است.

مراجع:

- 1- H.C. Choi et al., *J. Phys. Chem. B* 107 p5806(2006)
- 2-G.G.Amatucci, J.M. Tarascom, L.C .Kein J. Electrochemical Society 143 p 1114 1996
3. F. Cao, W. D. Shi, L. J. Zhao, S. Y. Song, J.H. Yang, Y. Q. Lei, H. J. Zhang, *J. Phys. Chem. C*, 112 (2008) 17095.
4. T. Harada, *J. Phys. Soc. Jpn.*, 67 (1998) 1352.
5. M. Bruchez, M. Moronne, P. Gin, S. Weiss, A. P. Alivisatos, *Science*, 281 (1998) 2013.
6. Z. W. Wang, L. L. Daemen, Y. S. Zhao, C. S. Zha, R. T. Downs, X. Wang, Z. L. Wang, R. J. Hemley, *Nat. Mater.*, 126 (2004) 708.
7. Y. Xie, L.Y. Zhu, X. C. Jiang, J. Lu, X. W. Zheng, W. He, Y. Z. Li, *Chem. Mater.*, 13 (2001) 3927.
8. J. M. Yan, H. Z. Huang, J. Zhang, Z. J. Liu, Y. Yang, *J. Power sources*, 146 (2005) 264.
9. R. Z. Yang, Z. X. Wang, J. Y. Liu, L. Q. Chen, *Electrochim. Solid-State Lett.*, (2004) 7, A496.
10. D. Aurbach, M. D. Levi, E. Levi, A. Schechter, *J. Phys. Chem., B* 101 (1997) 2195.
11. J. Xie, X. B. Zhao, G. S. Cao, M. J. Zhao, Y. D. Zhong, L. Z. Deng, *Mater. Lett.* 57 (2003) 4673.